

יוצר להפסקה שניה.

פ"ס א"ב ואל כוסי קריאים על לה"ב. וסמ"ח טענה כן חכמי חתום נחמנע ונמקו.

את פני מלך את עצבה בוער מקהלות. ועזו נוראותיו לספר במערכי
תהלות. אלהים ערמרום אשר עשית גדלות: אז בטרם נמחקו ואבני
פנתוך יסדת. בם ישיבתך עלה במחשבת חשבת. נכון בסאך מאז מעילם
אתה: בנים תביבים בחכה יתרה וגודעת. עלו במחשבה להשקילם. עצה
מדעת. אמונת עתך חסן ישועת חכמת ודעת: במשמיע שלום השמיע
הקונו ורביכם. בני חסד בצלי וזכו במקחכם. כי לקח טוב נתתי לכם.
קדוש: גמילות חסד תמיד אבישר ואבירה. אלהי וברני בלקח טוב
להתפארה. חסן למען צדקו יגדיל תורה: מרפא ושקוי עצם למחויקדים
ומימיניהם. חיי נצח הגחיל יש למצאיהם. יעשה אתם האדם וחי בהם:
דבריו נחמדים מפז ומדבש מתוקים. לויח חן ועמרת לגרן מעניקים.
אשר לו חקים ומשפטים צדיקים: תורנו ישישי לכת נתיבו. זו הדרך לכו
בה עם קרובנו. השער ליי צדיקים יבאו בו: והתבוננו קבוע שנים ולתקנם
במדין. אלהיכם המשקילכם לחסד ולעפר בתרין. ראה נתתי לפניכם
את הארץ: התחזקו והזהרו במנהג אבותיכם בדיכם. לרחות ולקבוע
במקדת מסורה לכם. הרבקים בני אלהיכם חיים בלכם: והיו לרחות
פסח מגדי ומאז ראש השנה. לקבוע פסח באהיו ובגדו פסח לתקנה.
בכתבם ומחמם בקלשנה ושנה: ימים יצרו והבחרו ידיו סמניהם. אדר
הסמוך לגיסן קבוע בהם. לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם: חכמי
ללב חכמי קבוע ולתקנה. ארבע פרשיות תמיד לקרות ברננה. לעתים
מזמנים שנה בשנה: מהזרים באחד באדר משמיעים על השקלים ברנה.

אח פני מלך, תוכן עמך שנים זה הוא כולו כענין פיוט של הפסקה האלוהית. חין מן
הזמן להאריך כאן נמה זכר טעור. אח פני מלך, כפי מלך מלכי העלבים. הקדמה במערכי
תהלות, תהלות נשכחות וסודיות. אלהים ערמרום, תהלים פ"א, י"ט. נסתחו, השמים. ואבני
פנתוך, מסידי חרץ, וסמ"ח חזק ל"ח, ו'. נכון, תהלים נ"ג, ב'. ויסודו נפמחים כ"ד ופדך ד"א פ' ג'
(גם כחל נ"ר), שנים דברים נכחו קודם שנכחו העולם תורה ותאנה וג'ע וגיהנם וכסא הכבוד ונה"מ
וש"י של עזית. בגים חביבים, ישראל, ותפס ל' המטה חנות פרק ג', חביבים ישראל שנקראו נים
למקום חנה יתרה, נודעת להם וכו'. עצה מדעת, היא החורה ע"ה עזלי כ"ב, ב'. אמונת, ישעיה
ל"ג, ו'. ומדע של חסד שגל פה נצח דף ל"א. משמיע שלום, הקנה. הבנו דרככם, מל' הכן
לקדחת אלכין (עמ"ס ל' י"ג). במחמם בחורה. כי לקח, עזלי ד', ב'. חסן, ישעיה פ"ב, כ"א. מרפא
ושקוי וכו', ע"ה עזלי ג', ח'. ט"ו. י"ח. ד', כ"ב. ח', כ"א. הגחיל יש, ע"ה המנהג סוף עוקלן
סמר ר' ישעיה נן לוי עתיד הקנה להגחיל ככל חרץ וחרץ ג'י עולמות, ש' להגחיל אהבי יש
והנחמיהם חללה. יעשר, ויקח י"ח, ב'. נחמדים, תהלים י"ט, י"א. לויח תה, עזלי ח', ע'. אשר לו
חריב, דברים י"ד, ח'. יחשי, וקני. השער, תהלים קי"ח, ב' בסורן, מריוות. בתרין, נחש ונזק,
דברי נתיקים ח' סתמין תרין (שמות כ"ג, ח'). ראה, דברים א', ח'. והנהגה בסגור אבותיכם,
נמנה מ"ה דף ד', ב' השתה דישנין נכיעה דרחל טלי טעמל ענדין תרי חזי, טעם דשלו טעם
באדו נמנה אבותיכם מידים וכו'. הרבקים, שם ד', ד'. והיו, באדו. בסר, חלל השנים, ככתבם,
לסמר פ', כ"א. והבחרו, להיות נחל חלל חלל. לקים, שם ט', ל"א. לעתים, נחמיה י', ל"ה.

בניסן להביא קרבן מתרוקמה חדשה בתקונה. ראשון הוא לכם לחדשי השנה: מתכיסים אתריה מחית שושן להשמיעה. שקלינו להקדים נאון קמינו להקניעה. אמר עם-הספר ישוב מן-שבתו הרעה: לשמיעו בשלישי על מדרת הרגל בקריאתם. להזהר בהציות ובמבילות מדרתם. והזרתם את-בני ישראל מטמאתם: כבוד הרגל להשמיע לדרוש ולשאל. הלכות חקיותו בשמחה ומחול. ואת-עמי יחד בין קדש לחל: ברביעית ענין החדש לבאר בצורה. נפי נפלאותיו להגיד אתיו נהרים. תזכר את-יום צאתך מארץ מצרים: למדו פעמים להקדים ופעמים להפסיק קריאתם. ושוו ט יד יביו גתיבתם. תבמים יגידו ולא כחדו מאבותם: מדי חל אדר בקשר מצודה. קוראים פרשת שקלים בשבתו באזהרה. את-ספר תורת משה אשר צוה: בשמנה בו פרשת זכור להשמיעה ולהזכירה. להשמיענו שושן ושמחה גילה ואורה. ואוגי כל-העם אל-ספר התורה: גמלים ומפסיקים בתמלך עשר בו מקריאתם. ופרה והחדש בשתי שבתות יצרנו קריאתם. חבית אשה אל-אחותה בנפיהם: ספירתו בהקבע בשני מפי ראשי. נקדים קריאתנו לפניו ולא נחשה. ביום ההוא נקרא בספר משה: בשמחה בו מפסיקים פרשת זכירותיהם. לסמוך גאלה לגאלה ימי מתכסיהם. אשר גזו בהם הידדים מאיבתם: עבר יום פור קוראים בלאתת בשבתה. פרה והחדש אתת בקריאתה. חבית אשה אל-אחותה: פור בנפול לקבעו ברביעי בחכמה והשכל. קריאת שקלינו בו נקדים ברוח נדיבה ושכל. בתורת האלהים מפרש ושום שכל: בארבעה בו מפסיקים מחית שושניהם. לצרף יחד גאלתם ולהשמיעם נפי אליהם. התורה הזאת נגד כל-ישראל באוגיהם: צרף פרה והחדש השמיעו בקריאתכם. מדרת הרגל חדות יי היא מעוזכם. ובגי ציון גילו ושמחו ביי אליהם: קבועו כחל בשלישי מפי תבמים גרמוות. להקדים קריאת שקלים בחדרה ובצלחות.

ראשונה, שנות י"ב. כ'. מתכיסים, ל' תבץ ויחד, ר"ל תבץ אחד מ' שקלים תבול מ' וזר. שושן, עמלק. שקלים להקדים נאון קמינו, ע"פ פנלה דף י"ג, כ', אשר ר"ל לקים גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שנתיד הן לשקול שקלים על יאכל לפיכך הקדים שקלים לשקלי וינינו דשן בלחד בלחד עשמינין על השקלים. וזוהי למעלה דף 660. אשר, חסיד מ', כ"ה. והזרתם, ויקח מ', ל"א. ואח עמי, ויקחל מ', כ"ג. אחיו נהרים, יאכל, שבעה את הים ואת הדרן. חסיד, דמיס מ', ג'. חכמים, חיוט מ', יח. בכשר סעודה, ר"ל כננת. באזהרה, ר"ל מ' שקלים ופ' רלז חדש יחד כמי אחים. אח ספר, נחמיה ח', מ'. ואוגי, זס ח', ג'. נבנים, עומדים נמנין וקחל עם, ול' עזבם הול כשו נמנו וגמרו (דמיס פרק ד'). וחכמות, ויקחל ח', מ'. אשר נחו, חסיד מ', כ"ה. פור, פורים. וחכמות, שנות כ"ז, ג'. פור, חס יכול גולו של אחד להיות מדיני כסוע. בחור, נחמיה ח', מ'. והזרת הזאת, דמיס ל"א, י"א. לצרף, צרף, ל' סמיכה וחסיד כל' תלמוד. ובגי ציון, יחל כ', כ"ג.

שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־הַמַּעֲוָה הַזֹּאת: שְׁתֵּי הַפְּסָקוֹת קִבְּעוּ נְבָגִים וְחִמְיָמִים.
 אֶת־בְּשָׁנִי בּוֹ וְאֶת־בְּשָׁשָׁה עָשָׂר מִתַּאֲיָמִים. כִּי הוּא תְּכַמְתְּכֶם וּכְיִנְתְּכֶם
 לַעֲיֹי הָעַמִּים: רַעִים סָבְבוּ לְטַהֲרַת הָרָגֶל לְקַרְבָּהּ. וְעִנְנֵן הַחֹדֶשׁ בְּיוֹם
 קָדָשׁ לְזִכְרָהּ. וְקָדָשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בְּיוֹם הַהוּא: שְׂאִינֹקָה יי אֱלֹהֵינוּ תִּמְיֹד
 לְגִנְיָנוּ. עֲבוֹדָתָהּ לַעֲבֹד בְּמִבְטָא שְׁפָתֵינוּ וְהִגִּינֵנוּ. אֲמָרֵינוּ הִאֲזִינָה יי בִּינָה
 בְּיָגֵנוּ: צִמְאָה נִפְשָׁנוּ לְהִסְתוֹפֵף בְּכַתְּלֵי בֵּיתָהּ. חֲדָשִׁיךְ לְקָדָשׁ בְּעֶדֶר וְקִנְיֹךְ
 וּמִשְׁרָתֶיךָ. יי צִבְאוֹת מִהַ יְדִירוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: תִּמְיֹמֶיךָ לְבוֹשִׁים בְּעָרֵי
 עָרִים נְגִהִים. מְקַבְּלִים עֲדוֹת הַחֹדֶשׁ רוֹמִים כְּמִלֻּאֲכִים תְּמִדִּים. מִתִּי
 אֵבֶה וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: מִשְׁנֵב שֵׁם הַגָּדוֹל צִדְקָתוֹ כְּהַרְרֵי אֵל. חֲסֹד
 וְכִדּוֹת קִדּוּשׁוֹ אֲמִיץ לְשָׂרֵי אֵל. שׁוֹבָה יי רַבּוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל. קָדָשׁ:
 הַכֵּל יִחַד וְכו'.

חֲזַי הַחֲרוּזִים שְׁלוֹם. וְהֵאן מִיּוֹסֵד ט"ט ג' ג' תְּנוּשׁוֹת.

אֲמִיץ. שְׁמֹר לְעַד. בְּפִי מוֹעֵד. וְאֶקְוֶה לָּךְ אֲפִים: וְגַם אֲרֹדֶשׁ. לָךְ אֲפִרֹּשׁ.
 הַגּוֹת שִׁירֵי מַעֲלָתִים: וְרֹאשׁ אֲתֵרִית. וְהוּא נְבִרִית. בְּרוּחָהּ לְשִׁפְתֵינוּ:
 הַגּוֹת חֲסִידָה. וְרֵב הוֹדָה. תַּעֲלִינָה אֲזִינִים: וְאֶבֶן כֵּל. בְּפִי הַכֵּל. מְקַדָּשׁ
 הוּא בְּמִתְעִים: יְהַלְלוּ יְהִי. בְּהַבְטָהּ. וּבֹרֵא גִב שְׁפָתֵינוּ: לְבֵית מַעֲלוֹת.
 בְּהִיבְלוֹת. וְגִלְגָּלִי כְּרֹב תַּעֲה: וְהֵאֱפִין. לְעַד נֶאֱפִין. וְהַחִיּוֹת רַבְעִינָה: וְהֵן
 נִרְאוֹת כְּמוֹ נוֹשְׂאוֹת. מְקִים כֶּסֶף וְתַחֲתָנָה: וְהֵאֱמָנָם. הֵלֵא יִשְׁנָם. בְּכֹחַ
 רֵב וְתַרְעִינָה: קַצּוֹת מִבֵּל. וְהוּא סוֹבֵל. וּבִקְרָעוֹ תַּעֲוִפִּינָה: וְעַת צוֹפִי.
 בְּצַפְצוּפִי. אֲזִי יִשְׁאֹל לָךְ רִנָּה: וְאֵן יַעֲנוּ. וְהֵנּוּ. בְּבִנְיָהּ תַּרְפִּינָה: תְּמִלִּים
 הֵם. בְּנִבְיָהֶם. וְהַשְׁלֵשָׁה וְכַתְּמִים. יְהַלְלוּ יְהִי. בְּהַבְטָהּ. וּבֹרֵא גִב שְׁפָתֵינוּ: וְהוּא

שְׁמֹר, דְּבָרִים י'ל כ"ב כִּי הוּא חֲכָמָבָם, אֵס ד', ו'. וְחֲדָשׁ נִשְׁבַּח דָּף ע"ה עַל מַלְכוּת חֵסֶד תְּקִיפוֹת
 וְעֹלָמוֹ. רַעִים, הֵם הַחֲכָמִים אֲדָר סֵטוּ וְסִדְרוּ כֵךְ עִמִּי הַכִּפְּפוֹת כִּדִּי לִקְרֹת פ' פֶּרֶה אֲחֵיהֶם סִמְכָה לִפְסֹח
 וְאֲתֵנוּ פ' הַחֹדֶשׁ סִמְכָה לַחֹדֶשׁ חִסָּן. וְקָדָשׁ, נִמְדָּר ו', י'ל. שְׂוִינֹק, עַ"ה תְּהַלִּים ט"ז, ח'. אֲסִרֵּנוּ, אֵס
 כ', ב'. לְהַבְטָהּ, לְנוֹר, כְּמוֹ תְּהַלִּים פ"ד, י'ל. מִהַ יְדִירוֹת, אֵס פ"ד, ב'. נְגִדִים, מִלִּים וְכַתְּמִים.
 חֲסִידִים, כְּמִלֻּאֲכִים מִהַ, תְּהַלִּים ט"ז, ג'. שׁוֹבָה ה', נִמְדָּר י', ל'.

סוֹעֵר, מוֹשֵׁן. וְל'ל אֵס וְהוּא מוֹשֵׁן וּמִשְׁכָּן חֲמִיד נְבִי אֲדָר אֵסן לְעַד וּלְנִלָּח נִלְחִים. אֲפִרֹּשׁ,
 ל' מִשְׁרֹשׁ וְסִדְרָה. הַגּוֹת ל' דִּסְר. מַעֲלָתִים, אֵס בְּלִי יִדִּי. וְרֹאשׁ אֲתֵרִית, חֲלָשׁ דְּבִי וְאֲתֵרִית דְּבִי לְהַגּוֹת
 נִחְסִדָּךְ. תַּעֲלִינָה אֲזִינִים מִרְכַּת הַרְכַּת קוֹל דְּבִרֵי מַחֲלָתָן. חֲאִבָּן, ל' אֲשֶׁת וְקִיּוֹם הַדֵּר. וְל'ל אֲשֶׁת הוּא
 אֲדָר הַקִּבְּרִי מִקּוֹדֶשׁ כֵּכֶל מִקּוֹם וְכַפִּי כֵל מַחֲלוֹ. בְּהַבְטָהּ, דְּבִרֵי פֶה. לְבֵית מַעֲלוֹת, הֵם הַכְּמִים. טִאֲמֹן,
 מִתְּגַלְגֵּל. וְהֵאֱמָנָם, ר'ל מִלָּה כְּמוֹ אֲדִירוֹת יִהְיוּ מַחֲלוֹת חֵת הַכֶּסֶף, חֲלָשׁ נִלְחִים הֵם נִשְׁלֹחוֹת ע"י כִּחוֹ שֶׁל
 הַקִּבְּרִי וְהֵלֵא לְטַעֲמָה דף 640. וְהַרְעִינָה, דָּךְ עַל כִּחִלּוֹ הֵם חֲשׂוֹת עַל יִדִּי. קַצּוֹת, אֲשֶׁר, וְהוּא סוֹבֵל
 קַצּוֹת הַכֵּל. הַעֲוִפִּינָה הַחִיּוֹת. וְעַת צוֹפִי, נִעַת אֲזִינוֹ טוֹפִים מַחֲפִלְתָּנוּ אֵל הָאֵס יע'. בְּצַפְצוּפִי, ל' נִכְסִיךְ
 קוֹל, ר'ל מַחֲלוֹת. אֲדִי יִשְׁאֹל, הַכְּלָמִים, וְע"פ ב"ר פ' פ"ה, נִמְדָּר תַּרְפִּינָה מִשְׁכָּן (יִחְזַקְלָל ח' כ"ד)
 מִהַ נִמְדָּר, בָּא אֵס יע'. נִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל. חֲוִמִּים אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל הַכְּלָמִים אֲחִיקָן וְאֲדָר מִרְכַּת כְּנִפְיָה,
 וְהוּא כֵן אֲחִיקָן. כִּדְר כִּדְר ה' מִשְׁקוֹמוֹ וְחִדְר אֵס כִּדְר מִלְכוּתוֹ. וְחִדְרִין ל'ל ע"ה, חִין מִלְכוּתִי הַכֵּל
 לְמִשְׁרֵים יִדִּי לְטַעֲמָה עַד אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל לְטַעֲמָה א' עַן יִחַד בּוֹכֵי נִקְרָה, וְהוּא וְיִישׁוּ כֵל בְּנֵי אֱלֹהִים.
 חֲשִׁים רַם וְכו', אֲרַנֵּה הַחִיּוֹת י' לִכֵּן ר'ל כְּנִפְיָם, פ"ד כְּנִפְיָם לְכֵל חִיבָה, וְכַתְּמֹלֵךְ מַחֲתָנוֹת חִיבָה